

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2146/2020
25.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Вера Седлар, адвокат из ..., против тужене Туристичке организације општине Власотинце, коју заступа Општинско правобранилаштво Власотинце, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1369/19 од 20.02.2020. године, у седници одржаној дана 25.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1369/19 од 20.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу, Судска јединица Власотинце П1 1173/18 од 13.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду од 02.02.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да је врати на рад и призна јој сва права по основу рада. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 139.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1369/19 од 20.02.2020. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је усвојен тужбени захтев тужиле и поништено као незаконито решење о отказу уговора о раду заведено код туженог под бројем .. од 02.02.2017. године, којим је тужилци отказан уговор о раду и обавезана тужена да тужилцу врати на рад и призна јој сва права по основу рада. Обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 139.500,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију из чије садржине произилази да исту побија због погрешне примене материјалног права, битних повреда одредаба парничног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужилца је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијену пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Нема ни битне повреде из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, јер је чињенично стање оно које је утврђено у првостепеном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу на неодређено време код тужене на радном месту стручног сарадника за ... по основу уговора о раду од 21.06.2015. године. Тужила је по струци дипломирани ... са седмим степеном стручне спреме. Побојеним решењем од 02.02.2017. године, тужена је отказала уговор о раду тужили као вишку запослених на основу члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду због престанка потребе за њеним радом, сходно одредбама Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору. У поступку спровођења овог Закона, СО Власотинце је 23.01.2016. године, донела Одлуку о максималном броју запослених на неодређено време у систему локалне самоуправе општине Власотинце за 2015. годину и утврдила број запослених за тужену на једног извршиоца. Иста одлука је мењана и допуњавана 24.09.2016. године и 15.11.2016. године. Тужена је у поступку спровођења рационализације донела Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији послова број 227 од 03.11.2016. године, на који Правилник од надлежног органа није дата сагласност, након чега је донет нов Правилник 24.11.2016. године на који је општинско веће дало сагласност и по коме је систематизовано само једно радно место - радно место директора (у члану 6. и изричито истакнуто да је то радно место директора, док су чланом 7. описани послови директора и утврђени услови које кандидат треба да испуњава да би обављао наведене послове). На наведени Правилник од 24.11.2016. године, општинско веће је дало сагласност својим решењем које је објављено на званичном сајту општине, а у истом Правилнику у члану 9. утврђено је да Правилник ступа на снагу даном доношења и да ће се исти примењивати по добијању сагласности од стране општинског већа општине Власотинце. У побојеном решењу о отказу уговора о раду тужена се у образложењу позвала на Правилник од 03.11.2016. године. Пре отказа уговора о раду тужили је достављен анкетни листић у складу са одредбама члана 22. став 1. Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору. Тужили се није могао обезбедити други посао који одговара њеној стручној спреми код послодавца сходно важећем Правилнику.

Код овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је одбио тужбени захтев налазећи да је поступак отказа уговора о раду тужили спроведен у складу са чланом 179. став 5. тачка 1. у вези са чл. 153. до 158. Закона о раду и осталим позитивним прописима о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору због чега побојано решење о отказу уговора о раду није незаконито.

Другостепени суд је заузео другачије правно становиште и усвојио тужбени захтев тужиле налазећи да је предметно решење о отказу уговора о раду било донето пре ступања на снагу Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији послова (Правилника од 03.11.2016. године -на који се тужена у отказном решењу позвала, као и новог Правилника од 24.11.2016. године) , па је оценио да је тужбени захтев тужиле за поништај решења о отказу основан и да је побијано решење донето супротно члану 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05 ... 75/14) и обавезао тужену на реинтеграцију тужиле.

Врховни касациони суд прихвата правно становиште другостепеног суда.

Наиме, тужиле је отказан уговор о раду због престанка потребе за њеним радом применом члана 179. став 5. тачка 1. Закона о раду („Службени гласник РС“ број 24/05...75/14), којим је прописано да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то ако услед технолошких, економских или организационих промена престане потреба за обављањем одређеног посла или дође до смањења обима посла.

Правилник тужене о унутрашњој организацији и систематизацији радних места од 24.11.2016. године, је општи акт и да би производио дејство мора бити објављен. Дејство акта почиње осмог дана од дана објављивања (члан 196. Устава РС).

Одредбом члана 196. став 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/06) прописано је да се закони и сви други општи акти објављују пре ступања на снагу. Одредбом члана 197. став 1. Устава Републике Србије закони и сви други општи акти не могу имати повратно дејство. Одредбом члана 2. овог члана изузетно само поједине одредбе закона могу имати повратно дејство ако то налаже општи интерес утврђен при доношењу закона.

Наиме тужена је прво донела Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији послова 03.11.2016. године на који Општинско веће није дало сагласност. Потом је тужена донела Правилник од 24.11.2016. године, на који је Општинско веће дало сагласност. Решење о давању сагласности је објављено на званичном сајту општине. Правилно је другостепени суд закључио да Правилник није био објављен и да стога није ступио на снагу, односно да није почео да се примењује у време доношења оспореног решења 02.02.2017. године.

Супротно наводима ревизије тужиле није отказан уговор о раду у законом прописаној процедури. Тужена је у складу са одлуком Скупштине општине Власотинце о одређивању максималног броја запослених на неодређено време за 2015. годину у систему локалне самоуправе донетом на основу члана 22. Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору, донела Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији послова 24.11.2016. године, којим је предвиђено- једно радно место (радно место директора), па је престала потреба за радом тужиле на пословима стручног сарадника за ... на којима је тужила до тада радила. Међутим, како је у конкретном случају побијено решење донето пре ступања на снагу, односно објављивања Правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних места, то је решење о отказу

уговора о раду тужиљи, незаконито. Објава решења на сајту општине којим се даје сагласност на Правилник не значи да је Правилник објављен у складу са наведеном одредбом Устава РС. Сходно наведеном неосновано је ревизијско указивање на погрешну примену материјалног права.

Последица поништаја решења о отказу је реинтеграција (члан 191. став 1. Закона о раду).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић